

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 402/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom, Zámocká 529/34, Stropkov, proti postupu Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tp 17/2022 a postupu Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tpo 7/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 21. júna 2023 a doplnenou podaním zo 4. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tp 17/2022 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tpo 7/2023 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“). Navrhuje zrušiť rozhodnutia všeobecných súdov o jeho väzbe, prikázať jeho prepustenie z väzby na slobodu a priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je stíhaný za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Obvinenie mu bolo vznesené 9. decembra 2022 a do väzby bol vzatý uznesením okresného súdu z 12. decembra 2022 s tým, že jeho väzba začala plynúť 9. decembra 2022 o 00.10 h.

3. Sťažovateľ požiadal podaním z 20. februára 2023 o prepustenie z väzby na slobodu. Príslušný prokurátor jeho žiadosti nevyhovel a 24. februára 2023 predložil jeho žiadosť na rozhodnutie okresnému súdu. Tento uznesením č. k. 2 Tp 17/2022 z 1. marca 2023 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) jeho žiadosť zamietol. Písomné vyhotovenie príslušného uznesenia bolo sťažovateľovi doručené 13. marca 2023. Krajský súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením č. k. 4 Tpo 7/2023 zo 4. apríla 2023 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“), ktoré bolo sťažovateľovi doručené 21. apríla 2023 a jeho obhajkyňi 25. apríla 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 20. februára 2023 bolo rozhodnuté až po 61, resp. 65 dňoch, keď bolo jemu, resp. jeho obhajkyňi doručené uznesenie krajského súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti ja namietané porušenie základného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v súvislosti s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby na slobodu z 20. februára 2023.

6. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že v ustanoveniach čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy týkajúcich sa práva na osobnú slobodu (čl. 17 ods. 1 ústavy) je obsiahnuté aj právo obvineného podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú (resp. primeranú dobu) alebo byť prepustený počas konania (III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05). V označených ustanoveniach ústavy sú teda obsiahnuté obdobné práva ako tie, ktoré vyplývajú z čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru (III. ÚS 34/07, IV. ÚS 333/08, IV. ÚS 263/2018).

7. Ústavný súd stabilne judikuje, že jednotlivé lehoty z hľadiska požiadavky neodkladnosti alebo urýchllosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle § 17 ods. 2 a 5 ústavy, ale aj z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru sa posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú požiadavke rýchlosti (III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, II. ÚS 353/06).

8. Pokiaľ ide o čl. 5 ods. 4 dohovoru, Európsky súd pre ľudské práva judikoval, že tento článok predstavuje jeho *habeas corpus* ustanovenie. Označené ustanovenie poskytuje zadržanej osobe právo aktívne sa domáhať súdneho preskúmania pozbavenia slobody (pozri rozsudok vo veci Rakevich proti Rusku z 28. 10. 2003, sťažnosť č. 58973/00, bod 43; podobne II. ÚS 642/2017, IV. ÚS 610/2018, IV. ÚS 78/2019).

9. Článok 5 ods. 4 dohovoru tým, že osobám pozbaveným slobody zaručuje právo iniciovať konanie, v ktorom môžu spochybniť zákonnosť tohto pozbavenia slobody, priznáva im právo

aj na to, aby po začatí takéhoto konania bolo súdom urýchlene rozhodnuté o zákonnosti pozbavenia slobody a nariadené jeho ukončenie, ak sa ukáže ako nezákonné (pozri rozsudok vo veci Rehbock proti Slovinsku z 28. 11. 2000, sťažnosť č. 29462/95, bod 84).

10. Európsky súd pre ľudské práva judikoval, že z čl. 5 ods. 4 dohovoru nevyplýva povinnosť dvojestupňového väzobného konania. Ak však štát takýto systém zavedie, musia sa v rámci neho poskytovať rovnaké záruky aj v odvolacom (sťažnostnom) konaní (okrem iných pozri rozsudok vo veci Kučera proti Slovensku zo 17. 7. 2007, sťažnosť č. 48666/99, body 107 a 111).

11. Pokiaľ ide o otázku urýchlenosti konania, túto je potrebné posudzovať s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu (rozsudok Veľkej komory vo veci Inseher proti Nemecku zo 4. 12. 2018, sťažnosti č. 10211/12 a č. 27505/14, bod 252).

12. Požiadavka urýchlenosti je menej prísna, ak ide o konanie pred odvolacím (sťažnostným) súdom (rozsudok vo veci Abdulkhakov proti Rusku z 2. 10. 2012, sťažnosť č. 14743/11, bod 198). Avšak, vzhľadom na skutočnosť, že „v stávke“ je osobná sloboda jednotlivca, štát musí zabezpečiť, aby bolo konanie vedené čo najrýchlejšie (rozsudok Veľkej komory vo veci Khlaifia a ďalší proti Taliansku z 15. 12. 2016, sťažnosť č. 16483/12, bod 131).

III.1. K namietanému porušeniu práv postupom okresného súdu:

13. Zo sťažovateľom prezentovaných skutočností vyplýva, že jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu z 20. februára 2023 bola okresnému súdu predložená 24. februára 2023. Okresný súd o tejto žiadosti rozhodol uznesením z 1. marca 2023, ktoré sťažovateľovi doručil 13. marca 2023. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd o žiadosti rozhodol a svoje rozhodnutie sťažovateľovi doručil v rámci lehoty jedného mesiaca. Ústavný súd ďalej konštatuje, že v postupe okresného súdu nemožno vidieť ani prípadnú nečinnosť trvajúcu týždne, ktorá by mohla signalizovať porušenie jeho práv podľa ústavy a dohovoru.

14. Na základe uvedeného ústavný súd túto časť ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.2. K namietanému porušeniu práv postupom krajského súdu:

15. Zo sťažovateľom predložených dokumentov vyplýva, že proti uzneseniu okresného súdu z 1. marca 2023, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 13. marca 2023, podal sťažovateľ 6. marca 2023 sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu 27. marca 2023. Po 27. marci 2023 sa tak krajskému súdu otvoril priestor rozhodnúť o odôvodnenej sťažnosti sťažovateľa.

16. Krajský súd rozhodol svojím uznesením zo 4. apríla 2023, a toto bolo následne sťažovateľovi doručené 21. apríla 2023, čo zároveň predstavuje deň, keď sa sťažovateľ mohol oboznámiť s rozhodnutím krajského súdu, a teda aj koniec lehoty rozhodovania krajského súdu.

17. Z už uvedeného je zrejmé, že k istému predĺženiu konania na krajskom súde došlo pri vyhotovovaní a doručovaní uznesenia krajského súdu sťažovateľovi a jeho obhajcovi. Uvedené

predĺženie však, zohľadňujúc všetky časové súvislosti, nedosahuje takú intenzitu, ktorá by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie umožňovala vysloviť záver o porušení práv sťažovateľa.

18. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že požiadavka urýchlenosti pri žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu je menej prísna v konaní pred sťažnostným súdom, pretože právna neistota obvineného či obžalovaného je už do istej miery odstránená rozhodnutím, ktoré je sťažnosťou napadnuté (už citovaný Abdulkhakov, tiež Lebedev proti Rusku z 25. 10. 2007, sťažnosť č. 4493/04, bod 96).

19. Ústavný súd taktiež upriamuje pozornosť na skutočnosť, že na účel podania ďalšej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu je rozhodujúci deň rozhodnutia sťažnostného súdu (podrobnejšie II. ÚS 376/2017, IV. ÚS 78/2019), nie deň doručenia jeho rozhodnutia.

20. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

21. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 18. júla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu